

# A Sionnak hegyén, Úr Isten

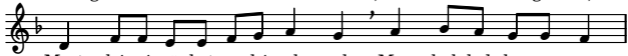
## Hálaadás lelki-testi jókért (aratási ének)

Béza T., 1519–1605

Bourgeois L., Strasbourg, 1545



1. A Si-on-nak he-gyén, Úr Is-ten, Ti-ed a dí-csé-ret,  
Fo-ga-dást tész-nek né-ke-d it-ten, Tisz-tel-vén té-ge-det,



Mert ké-ré-sü-ke-t a hí-vek - nek Meg - hal-lod ke-gye-sen,



A - zért te-hoz-zád az em-be - rek Jön - nek min-de-nün-nen.

2. Rajtam a bűn elhatalmazék, Terhelvén engemet, ∴ De nagy volta kegyességednek  
Eltörli vétkünket. Boldog, akit te elválasztál, Fogadván házadba, Hogy előtted nagy  
buzgósággal Járjon tornácodba.

3. Javaival a te házadnak Megelégítettünk, ∴ Szép dolgain te templomodnak  
Gyönyörködik szívünk. A te csuda igazságodból Megfelelsz minékünk; Hallgass meg,  
Isten, velünk tégy jól, Ó, mi segedelmünk!

4. Mindenek csak tebenned bíznak E föld kerekiségén, ∴ Akik széjjel messze lakoznak A  
tengernek szélén. Te mondhatatlan hatalmaddal A magas hegyeket Körülfogod, mintegy  
abronccsal, Erősítvén őket.

5. Tengeri habok nagy zúgását Te megcsendesítéd, ∴ A pogány nép zúgolódását Ottan  
elenyészted. Nagy félelmükben elbágyadnak Mindenek e földön, Nagy voltán a te  
csudáidnak, Miknek számuk nincsen.

6. Te megvígasztalsz mindeneke-t Reggel a napfényvel, ∴ Bízatsz minden élő rendeket  
Csillagokkal éjjel. Áldásiddal meglátogatod Az elszáradt földet, Hasznos esőkkel  
meglágyítod, Gazdagítván őket.

7. A te kútáidból a vizek Soha el nem fogynak, ∴ Hogy a szép földi vetemények  
Szaporodhassanak. A barázdákat megitatod A szántóföldeken, A vetést szép esővel  
áldod, Hogy bőven teremjen.

8. Megkoronázod az esztendő-t Nagy sok javaiddal, ∴ Lábaid nyoma kövérséget Csepeget  
nagy zsírral. Lakóhelyei a pusztáknak Folynak kövérséggel, Hegyek és halmok  
vígadoznak Nagy bő termésekkel.

9. A szép sík mezők ékeskednek Sok baromcsordákkal; ∴ Villognak a szép szántóföldek  
Sűrű gabonákkal. A hegyoldalak, mezőföldek Szép búzanövessel, Örvendeznek és  
énekelnek Nagy gyönyörűséggel.